

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 11.7.2013
COM(2013) 516 final

2013/0239 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (ES) št. 1013/2006 o pošiljkah odpadkov

{SWD(2013) 267 final}

{SWD(2013) 268 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Uredba o pošiljkah odpadkov (Uredba (ES) št. 1013/2006¹, v nadaljnjem besedilu: UPO) določa zahteve za pošiljke odpadkov znotraj EU ter med EU in tretjimi državami, namenjene varovanju okolja. UPO ima strožja pravila za nevarne odpadke kot za nenevarne odpadke.

Prepovedan je ves izvoz nevarnih odpadkov v države, ki niso članice OECD, in ves izvoz odpadkov za odstranjevanje v države, ki niso članice EU/EFTE (člena 34 in 36 UPO). S prepovedjo izvoza nevarnih odpadkov z območja držav članic OECD, določeno v UPO, se izvaja prepoved izvoza iz Baselske konvencije Združenih narodov iz leta 1995. Nenevarni odpadki se za predelavo lahko izvozijo iz OECD, če bodo obdelani na okolju varen način, t.j. tako, da je obdelava na splošno v skladu s pravili, ki veljajo v EU².

V EU so vse pošiljke odpadkov za predelavo upravičene do prostega pretoka.³ Za take pošiljke nenevarnih odpadkov predhodna prijava ni potrebna in morajo izpolnjevati le splošne zahteve po informacijah (naslovi II–IV UPO). Za pošiljke nevarnih odpadkov za predelavo in pošiljke odpadkov za odstranjevanje sta potrebna predhodna pisna prijava in soglasje. Vendar lahko glede pošiljk odpadkov za predelavo pristojni organi pošiljki ugovarjajo le zaradi okoljskih razlogov, določenih v UPO (člen 12).

Določene so posebne zaveze glede obveznosti prevzema odpadkov nazaj v primeru pošiljk, za katere je bilo ugotovljeno, da so nezakonite, ali ki jih ni mogoče dokončati, kot je bilo predvideno (členi 22–25 UPO).

Člen 50 UPO vsebuje splošno določbo o izvrševanju, po kateri države članice predvidijo inšpekcijske preglede objektov in podjetij v skladu z zahtevami glede inšpekcijskih pregledov iz Direktive 2008/98/ES (okvirna direktiva o odpadkih) in lahko preverjajo prevoze pošiljk na cesti, v pristaniščih itd. ali pa pozneje, ko odpadki že prispejo v objekt za predelavo ali odstranjevanje. Kontrole so sicer prepuščene presoji držav članic. UPO ne vsebuje posebnih določb o tem, kako izvajati inšpekcijske preglede, določa le, da pregledi pošiljk vključujejo pregled dokumentacije, potrditev istovetnosti in, kadar je to primerno, fizično kontrolo odpadkov.

Zaradi te splošne formulacije zahtev glede inšpekcijskih pregledov v UPO so med državami članicami velike razlike. Nekatere so razvile temeljite dobro delujoče sisteme inšpekcijskih pregledov, usmerjenih v pošiljke odpadkov v pristaniščih ali na lokacijah povzročiteljev in zbiralcev odpadkov, druge pa imajo precejšnje težave z izvrševanjem ter premalo ustreznih struktur in virov za nadzor nad toki odpadkov in izvajanje inšpekcijskih pregledov. To stanje je pripeljalo do izbiranja najugodnejših pristanišč („port hopping“), tj. izvozniki nezakonitih odpadkov pošljejo odpadke skozi države članice, v katerih je manj kontrol. Če se izvrševanje v eni državi članici okrepi, izvozniki nezakonitih pošiljk preselijo dejavnosti v drugo državo

¹ Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o pošiljkah odpadkov, UL L 190, 12.7.2006, str. 1.

² Člena 18 in 49 ter Priloga VII UPO. Glej tudi Uredbo Komisije (ES) št. 674/2012 z dne 23. julija 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 1418/2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo v nekatere države, ki niso članice OECD.

³ Za pošiljke mešanih komunalnih odpadkov, zbranih iz zasebnih gospodinjstev, vključno s takimi zbranimi odpadki drugih povzročiteljev (klasifikacijska številka odpadkov 20 03 01), veljajo iste določbe kot za pošiljke odpadkov, ki so namenjeni odstranjevanju, člen 3(5) UPO. Za prihajajoče pošiljke odpadkov, namenjene v sežigalnice, ki so klasificirane kot predelava, veljajo posebna pravila, člen 16 Direktive 2008/98/ES („Okvirna direktiva o odpadkih“).

članico. Tako je učinkovito preprečevanje nezakonitih pošiljk odpadkov mogoče le z zadostnimi kontrolami, ki se izvajajo v vseh državah članicah.

Najbolj problematične nezakonite pošiljke odpadkov so tiste, ki zadevajo nevarne odpadke in odpadke, ki so nezakonito poslani z namenom odmetavanja ali podstandardne predelave. Odmetavanje ali podstandardna predelava odpadkov pogosto škodljivo vpliva na okolje in zdravje prebivalcev, ki živijo v okolici odlagališča/območja predelave. Odtekanje iz odvrženih odpadkov lahko škoduje tudi prsti in vodnim tokovom ter onesnaži zrak z emisijami, npr. težkih kovin in obstojnih organskih onesnaževal. Če ciljne države nimajo primernih standardov in zmogljivosti za recikliranje, se morebitna okoljska in zdravstvena tveganja enostavno izvozijo v druge dele sveta. To pa tudi prispeva h globalnemu segrevanju in tanjšanju ozonskega plašča.

Ta zakonodajni predlog bo podpiral in usmerjal inšpekcijske preglede držav članic, da se osredotočijo na zgoraj opisane problematične in zelo tvegane tokove odpadkov. Države članice morajo opraviti ocene tveganja, ki zajemajo specifične tokove odpadkov in vire nezakonitih pošiljk ter upoštevajo obveščevalne podatke, kot so podatki iz policijskih preiskav in analiz kriminalnih dejavnosti. Na podlagi teh ocen tveganja je treba vsako leto izbrati prednostne naloge za inšpekcijske preglede in jih objaviti v letnih načrtih inšpekcijskih pregledov. Ti načrti morajo biti na voljo javnosti. Inšpektorji morajo inšpekcijske načrte upoštevati in od izvoznikov, osumljenih nezakonitih pošiljk odpadkov, zahtevati dokaze v skladu z ustreznimi določbami predloga.

Nezakonite pošiljke odpadkov so resen in pogost problem. Prepovedi izvoza nevarnih odpadkov in odpadkov za odstranjevanje v skladu z UPO se pogosto zaobidejo. Izvozne pošiljke nevarnih odpadkov so pogosto označene kot rabljeno blago, odpadki za odstranjevanje pa kot odpadki za predelavo. To so potrdili skupni inšpekcijski pregledi, ki jih je opravila „Mreža za izvajanje in uveljavljanje okoljske zakonodaje EU – skupina za čezmejne pošiljke odpadkov“, podprla pa Komisija; zaradi nezakonitih pošiljk odpadkov so bile ugotovljene velike neskladnosti z UPO. V okviru skupnih inšpekcijskih pregledov od oktobra 2008 do novembra 2010 je 22 držav članic preverjalo prevoze pošiljk po cestah in v pristaniščih ter poročalo o njih (več kot 20 000 inšpekcijskih pregledov prevozov pošiljk in več kot sto inšpekcijskih pregledov podjetij).⁴ Ob upoštevanju skupnega števila pregledanih pošiljk odpadkov iz EU in znotraj nje v zadevnem obdobju (3 454) in števila kršitev (863) je mogoče oceniti, da je na splošno nespoštovanje 25-odstotno.

V študiji iz leta 2011 je bila ocenjena tonaža nezakonitih pošiljk kot delež celotne količine pošiljk odpadkov znotraj EU in iz nje.⁵ Ugotovljeno je bilo, da je le 1 % vseh pošiljk odpadkov nezakonit, skupna tonaža nezakonitih pošiljk odpadkov pa naj bi na leto znašala 2,8 milijona ton.

Nezakonite pošiljke odpadkov iz EU pogosto izvirajo iz nenadzorovanih objektov za zbiranje, skladiščenje in razvrščanje, kjer nezakoniti nosilci dejavnosti dobijo odpadke in jih nezakonito vozijo v države v razvoju. V Europolovi študiji iz leta 2011⁶ je bilo ugotovljeno, da se lokacije vmesnega skladiščenja pogosto uporabljajo za prikrivanje ciljnih krajev odpadkov in onemogočanje prizadevanj na področju pregona, da bi odkrili podjetja, od katerih odpadki izvirajo.

⁴ Podrobno poročilo Mreže za izvajanje in uveljavljanje okoljske zakonodaje EU – skupine za čezmejne pošiljke odpadkov o skupnih inšpekcijskih pregledih je na voljo na naslovu: <http://impel.eu/wp-content/uploads/2012/01/IMPEL-TFS-EA-II-Project-Final-report-adopted-v1-4.pdf>.

⁵ Ocena in smernice za izvajanje zakonodaje EU s področja odpadkov v državah članicah, BiPRO, 16. november 2011, <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>.

⁶ Europolova „Ocena organiziranega kriminala v EU“ („EU organised crime assessment“), 28. april 2011, str. 30. <https://www.europol.europa.eu/>.

Pristanišča na severozahodu EU (Antwerpen, Hamburg, Le Havre in Rotterdam) imajo pomembno vlogo pri izvozu odpadkov (elektronskih odpadkov, izrabljenih vozil, plastike, papirja in raznih vrst nevarnih odpadkov) v afriške in azijske države. Ker skozi veliko teh pristanišč iz EU odide na tone pošiljk odpadkov (zakonitih in nezakonitih), so tam kontrole pogostejše in zato verjetno odkrijejo več nezakonitih pošiljk odpadkov.

Učinkovito izvrševanje in inšpekcijski pregledi pošiljk odpadkov bi ne le pomagali preprečiti resne okoljske in zdravstvene učinke, ki izhajajo iz nezakonitih pošiljk odpadkov, temveč bi tudi znižali stroške in prinesli neposredne gospodarske koristi državam članicam in industriji. Boljše izvrševanje prinaša finančne koristi, saj se je mogoče izogniti stroškom, ki so posledica čistilnih postopkov v zvezi z odpadki in vračanja odpadkov v izhodiščni kraj. Na primer, nedavna študija je pokazala, da je imelo strožje izvrševanje v rotterdamskem pristanišču za posledico boljšo kakovost in večjo količino recikliranih odpadkov, saj so bile pošiljke, ki so potovale po zakoniti poti, obravnavane v objektih z boljšimi tehnikami obdelave. Zaradi okrepljenih inšpekcijskih pregledov v rotterdamskem pristanišču je bilo ustvarjenih 22 delovnih mest – na carini, pri inšpekcijskih organih in v objektih za obdelavo odpadkov.⁷

V sklepih Sveta z dne 3. junija 2010 je bila Komisija povabljena, naj med drugim preuči okrepitev zahtev EU glede inšpekcijskih pregledov in preverjanj po naključnem izboru v skladu z UPO. Komisija je nato podrobneje preučila to vprašanje ter pripravila predhodno oceno učinka v skladu s svojimi smernicami o ocenah učinka.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

Komisija je v skladu z minimalnimi standardi za posvetovanje 25. januarja 2011 začela spletno posvetovanje z deležniki prek spletišča EUROPA. Vsi deležniki so lahko v njem sodelovali enajst tednov, dostop do njega pa je bil mogoč prek enotne dostopne točke na spletu.⁸ Med posvetovanjem so 18 organov držav članic, 1 organ države EGP, 25 industrijskih organizacij, 5 zasebnih družb, 2 javni organizaciji, 3 nevladne organizacije in 11 posameznikov predložili 65 prispevkov.⁹ Deležniki so izrazili široko podporo zakonodajnim zahtevam EU glede inšpekcijskih pregledov pošiljk odpadkov (90 % vprašanih).

Med javnim posvetovanjem leta 2012 o obremenjujočih zakonodajnih aktih za MSP je bila izražena zaskrbljenost, da UPO zaradi različnega izvajanja in razlage v državah članicah ni pripeljala do oblikovanja skupnega trga za obdelavo in recikliranje odpadkov in da je treba storiti več za zagotovitev enotnega izvajanja UPO, kjer se je treba bolj osredotočiti na nevarne, manj pa na neproblematične odpadke. Dodatni izpostavljeni vidik je bila potreba po tem, da bi se postopki za premikanje odpadkov med državami članicami še dodatno poenostavili, pri čemer bi se pristojnim organom države prejemnice prepustili inšpekcijski pregledi in ocena objektov za obdelavo odpadkov.

⁷ Študija „Izvajanje zakonodaje EU s področja odpadkov za zeleno rast“ („Implementation of EU waste legislation for green growth“), BioIntelligence Service, 2011, <http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/pdf/study%2012%20FINAL%20REPORT.pdf>.

⁸ Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi je deloma temeljilo na dveh študijah. „Inšpekcijske zahteve za pošiljke odpadkov“ („Inspection requirements for waste shipments“), končno poročilo, 12. avgust 2009, BioIntelligence <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>, ter „Okoljska, socialna in gospodarska ocena učinka morebitnih zahtev in meril za inšpekcijske preglede, kontrole in preverjanja pošiljk odpadkov na kraju samem“ („Environmental, social and economic impact assessment of possible requirements and criteria for waste shipment inspections, controls and on-the-spot-checks“, končno poročilo, 4. junij 2010, BioIntelligence SA <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>.

⁹ <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/news.htm>.

Namen tega zakonodajnega predloga o inšpekcijskih pregledih pošilk odpadkov je pomagati zagotoviti enotnejše izvajanje UPO z vzpostavitvijo minimalnih zahtev za inšpekcijske preglede po celotni EU ob osredotočenju na problematične tokove odpadkov.¹⁰ UPO že omogoča enostavnejši postopek za pošiljke odpadkov, namenjenih predelavi, v primerjavi s pošilkami odpadkov, namenjenih odstranjevanju. Toda pomanjkanje harmoniziranih inšpekcijskih pregledov spodbuja pravilno delovanje notranjega trga na področju pošilk odpadkov. Pravilno delovanje notranjega trga zahteva, da se inšpekcijski pregledi pošilk odpadkov uspešno izvajajo po celotni EU. Trenutno pomanjkanje enakih konkurenčnih pogojev zaradi razlik v izvajanju zakonodaje postavlja podjetja, ki zakonodajo spoštujejo, z gospodarskega vidika v slabši položaj. Velik obseg nezakonitih pošilk odpadkov spodbuja podjetja za njihovo predelavo in odstranjevanje, ki delujejo zakonito. Če bi se UPO ustrezno izvajala po celotni EU, bi to med gospodarskimi akterji okrepilo zaupanje v sistem za pošiljanje odpadkov. To bi spodbudilo podjetja, dejavna v sektorju recikliranja odpadkov in ravnanja z njimi, k investicijam in ustvarjanju delovnih mest.

Inšpekcijski pregledi objektov za obdelavo odpadkov so naloga organov držav članic, kjer se nahajajo. Toda za pristojne organe države članice, od koder se odpadki pošiljajo, je pomembno, da lahko *oceni*, kako se bo z odpadki ravnalo v objektu države članice, kamor se odpadki pošiljajo. Npr. organ države članice pošiljateljice lahko po pregledu odpadkov ugotovi, da v objektu v državi prejemnici z njimi ni mogoče ravnati v skladu s členoma 11 in 12 UPO. Takšno oceno je treba pripraviti, *preden* odpadki zapustijo državo pošiljateljico, sicer nezakonitih pošilk ni mogoče preprečiti. Če je pošiljka nezakonita, lahko država pošiljateljica poravnava račun za, med drugim, ponovni prevzem odpadkov. *Ocene* objektov za obdelavo odpadkov zato ni mogoče prepustiti samo organom države članice prejemnice.

Komisija je v predhodni oceni učinka tega zakonodajnega predloga preučila več možnosti za okrepitev inšpekcijskih pregledov in izvrševanja UPO. „Mreža za izvajanje in uveljavljanje okoljske zakonodaje EU – skupina za čezmejne pošiljke odpadkov“, organi držav članic in različne skupine zainteresiranih strani so tesno sodelovali pri pripravi študij, opravljenih v podporo tej oceni učinka.

V oceni učinka je bilo ugotovljeno, da bi bila za obravnavanje težav, povezanih z nezakonitimi pošilkami odpadkov, najprimernejša kombinacija zakonodajnih zahtev in smernic EU. Ta možnost bi imela tudi najnižje neto stroške ter najbolj pozitivne gospodarske, družbene in okoljske učinke. Privedla bi do znatnega znižanja stroškov čiščenja in vračanja odpadkov v izhodiščni kraj, ter posrednega znižanja stroškov za države članice, skozi katere se odpadki prevažajo. Tudi industrija bi imela koristi zaradi uskladitve zakonodaje. Večje količine odpadkov, usmerjenih po zakonitih poteh, bi pripeljale do optimizacije procesov, boljših tehnik razvrščanja in boljše kakovosti odpadkov. Zaradi pravne zahteve po okrepljenih inšpekcijskih pregledih bi bila lahko tudi ustvarjena nova delovna mesta in preprečena selitev delovnih mest iz EU.

V oceni učinka so bili ocenjeni tudi stroški držav članic, ki nimajo ustreznih inšpekcijskih sistemov (npr. zaposlitev osebja ter nadgradnja infrastrukture in inšpekcijskih pregledov). Ti stroški bi za celotno EU znašali 4 milijone EUR letno, vendar bi jih lahko odtehtale gospodarske in družbene koristi in/ali bi se financirali iz pobranih kazni. V skladu z oceno učinka bi se stroški zahtevanih dodatnih inšpekcijskih pregledov pokrili tudi v primeru, če bi bile povprečne kazni naložene pri manj kot enem odstotku vseh inšpekcijskih pregledov, izvedenih v enem letu.

V oceni učinka je bilo ugotovljeno, da je najpomembnejši predlagani zakonodajni ukrep načrtovanje inšpekcijskih pregledov. K reševanju problema bi nato največ prispevala možnost

¹⁰ Glej tudi Sporočilo Komisije po posvetovanju „TOP10“ z MSP o uredbi EU.

pristojnih organov v državah članicah, da zahtevajo dokaze od izvoznikov, osumljenih nezakonitih pošilk odpadkov, s katerimi bi se preverila zakonitost pošilk, potem pa v padajočem vrstnem redu sledijo kontrole objektov višje v verigi odpadkov in usposabljanje organov.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

S členom 1(3)(b) tega predloga se spreminja člen 50 UPO, saj uvaja zahteve za načrtovanje inšpekcijskih pregledov za pošiljke odpadkov.

S členom 1(3)(c) se v člen 50 uvaja možnost pristojnih organov v državah članicah, da od izvoznikov, osumljenih nezakonitih pošilk odpadkov, zahtevajo dokaze, s katerimi se preveri zakonitost pošilk. Taki dokazi se lahko nanašajo na vprašanje, ali je snov ali predmet „odpadek“ ali ne, ali je pošiljka namenjena predelavi ali odstranjevanju, oziroma kateri so metode obdelave posebnih odpadkov in standardi, ki jih uporablja objekt v ciljni državi, da se oceni skladnost s členom 49 UPO.

S členom 1(2) in členom 1(4) se UPO usklajuje s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije v skladu z zavezo Komisije, da pregleda določbe, povezane z regulativnim postopkom, v vsakem aktu, ki ga namerava spremeniti.

Člen 2 tega predloga določa, da začne Uredba veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu in se uporablja od *[1. januarja xxxx ali 1. julija xxxx, glede na to, kateri datum je prvi, ampak vsaj šest mesecev po začetku veljavnosti uredbe]*.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Ni relevantno.

5. NEOBVEZNI ELEMENTI

Ni relevantno.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o spremembi Uredbe (ES) št. 1013/2006 o pošiljkah odpadkov**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora,¹¹

ob upoštevanju mnenja Odbora regij,¹²

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov¹³ določa zahteve za pošiljke odpadkov znotraj EU ter med državami članicami in tretjimi državami, namenjene varovanju okolja. Dejstvo je, da so bile ugotovljene vrzeli pri izvrševanju in inšpekcijskih pregledih, ki jih izvajajo pristojni organi v državah članicah, med drugim ker o tem v Uredbi ni jasnih določb.
- (2) Ustrezno načrtovanje inšpekcijskih pregledov pošiljk odpadkov je potrebno za zagotovitev potrebnih zmogljivosti za inšpekcijske preglede pošiljk odpadkov in učinkovito preprečevanje nezakonitih pošiljk. Zato bi bilo treba okrepiti določbe o izvrševanju in inšpekcijskih pregledih iz člena 50 Uredbe (ES) št. 1013/2006, da bi zagotovili redno in dosledno načrtovanje inšpekcijskih pregledov. Načrtovanje bi moralo vključevati številne ključne elemente, vključno z ocenami tveganja, strategijami, cilji, prednostnimi nalogami, številom in vrstami načrtovanih inšpekcijskih pregledov, dodeljevanjem nalog, načini sodelovanja med organi in določbami o usposabljanju inšpektorjev.
- (3) V Uniji se uporabljajo različna pravila glede možnosti pristojnih organov v državah članicah, da od izvoznikov odpadkov zahtevajo dokaze, s katerimi se preveri zakonitost pošiljk. Taki dokazi se lahko nanašajo na vprašanje, ali je snov oziroma predmet „odpadek“ v smislu Uredbe (ES) št. 1013/2006 oziroma ali bodo odpadki poslani v okolju varne objekte v skladu s členom 49 Uredbe. Zato bi moral člen 50 Uredbe pristojnim organom v državah članicah omogočiti, da od izvoznikov, osumljenih nezakonitih pošiljk odpadkov, zahtevajo dokaze, s katerimi se preveri zakonitost pošiljk.

¹¹ UL C , , str. .

¹² UL C , , str. .

¹³ UL L 190, 12.7.2006, str. 1.

- (4) Nezakonite pošiljke odpadkov pogosto izvirajo iz nenadzorovanih objektov za zbiranje, skladiščenje in razvrščanje odpadkov. Zato bi bilo treba uvesti zahteve glede inšpekcijskih pregledov za taka odlagališča.
- (5) Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe bi bilo treba pooblastila, podeljena Komisiji v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006, uskladiti s členom 290 Pogodbe.
- (6) Pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe bi bilo treba prenesti na Komisijo zaradi sprejemanja tehničnih in organizacijskih zahtev glede praktičnih vidikov elektronske izmenjave podatkov. Zlasti je pomembno, da Komisija pri pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov.
- (7) Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (8) Komisija lahko sprejme smernice za uporabo člena 12(1)(g) Uredbe; smernice za uporabo člena 15 Uredbe; smernice za sodelovanje pristojnih organov v zvezi z nezakonitimi pošiljkami; dodatne usmeritve o uporabi jezikov; dodatna pojasnila postopkovnih zahtev naslova II Uredbe o njihovi uporabi pri izvozu, uvozu in tranzitu odpadkov iz Skupnosti, v njo in prek nje.
- (9) Uredbo (ES) št. 1013/2006 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (10) Ta uredba bi se morala uporabljati od 1. januarja [xxxx] ali 1. julija [xxxx], glede na to, kateri datum je prvi, ampak vsaj šest mesecev po začetku veljavnosti uredbe, zato da bi države članice in podjetja imeli dovolj časa, da se pripravijo na uporabo potrebnih ukrepov iz člena 50 Uredbe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1013/2006 se spremeni:

(1) v členu 2 se doda naslednji odstavek 36:

„36. ‚ponovna uporaba‘ pomeni vsak postopek, pri katerem se proizvodi ali sestavni deli, ki niso odpadki, ponovno uporabijo za namene, za katere so bili prvotno izdelani.“;

(2) v členu 26 se doda naslednji odstavek 5:

„5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 59 glede tehničnih in organizacijskih zahtev za praktično izvajanje izmenjave elektronskih podatkov za predložitev dokumentov in informacij.“;

(3) člen 50 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice z ukrepi za izvrševanje te uredbe med drugim predvidijo inšpekcijske preglede objektov in podjetij v skladu s členom 34 Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv¹⁴ ter preverjanja po naključnem izboru pošiljk odpadkov ali z njimi povezane predelave ali odstranjevanja.“;

¹⁴ UL L 312, 22.11.2008, str. 3.

(b) vstavi se naslednji odstavek 2a:

- „2a. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi pripravijo načrte za inšpekcijske preglede, namenjene preverjanju skladnosti s to uredbo. Ti načrti zajemajo celotno geografsko območje zadevne države članice in se uporabljajo za vse inšpekcijske preglede pošiljk odpadkov v skladu z odstavkom 2, vključno z inšpekcijskimi pregledi objektov in podjetij, cestnih in železniških prevozov ter tovorov v pristaniščih. Ti načrti vključujejo:
- (a) strategijo in cilje za inšpekcijske preglede pošiljk odpadkov, ki se nanašajo na potrebne človeške, finančne in druge vire;
 - (b) oceno tveganja, ki zajema posamezne tokove odpadkov in vire nezakonitih pošiljk ter upošteva obveščevalne podatke, na primer iz policijskih preiskav in analiz kriminalnih dejavnosti;
 - (c) prednostne naloge in opis načina njihovega izbora na podlagi strategij, ciljev in ocene tveganja;
 - (d) informacije o številu in vrstah načrtovanih inšpekcijskih pregledov v zvezi z odlagališči, cestnimi in železniškimi prevozi ter tovari v pristaniščih;
 - (e) dodeljevanje nalog vsakemu organu, ki sodeluje pri inšpekcijskih pregledih pošiljk odpadkov;
 - (f) načine sodelovanja med različnimi organi, ki sodelujejo pri inšpekcijskih pregledih, in
 - (g) oceno potrebe po usposabljanju inšpektorjev za tehnična ali pravna vprašanja, povezana z ravnanjem z odpadki in pošiljkami odpadkov, ter določbe o rednih programih usposabljanja.

Načrte je treba vsaj enkrat letno pregledati in jih po potrebi posodobiti. Pri pregledu se oceni uresničitev ciljev in drugih elementov načrtov.

Pristojni organ zagotovi, da so ti načrti javno dostopni v skladu z Direktivo 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS¹⁵“;

(c) vstavita se naslednja odstavka 4a in 4b:

- „4a. Pristojni organ lahko zaradi zagotovitve, da pošiljka ne vsebuje odpadkov v smislu člena 2(1):
- (i) preveri, ali je bila predvidena ustrezna zaščita pošiljke pred škodo, ki bi lahko nastala med prevozom, natovarjanjem in raztovarjanjem, in
 - (ii) v primeru suma nezakonitih pošiljk odpadkov zahteva, naj oseba, pristojna za pošiljko, predloži kopijo računa in pogodbe, ki se nanašata na prodajo ali prenos lastništva nad snovjo ali predmetom, kjer je navedeno, da gre pri tem za ponovno uporabo v smislu člena 2(36), in dokaže, da snov ali predmet v celoti deluje.
- 4b. Pristojni organ lahko zaradi zagotovitve, da je pošiljka namenjena postopkom predelave, ki so skladni s členom 49, v primeru suma nezakonitih pošiljk

¹⁵ UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

zahteva od osebe, odgovorne za pošiljko, naj predloži pogodbo, dopis ali drug dokument, ki ga je podpisal upravljavec objekta za predelavo ter v katerem so navedene metode ravnanja z odpadki, tehnologije in standardi, ki so bili uporabljeni v objektu za predelavo v ciljni državi.“;

(4) člen 59 in člen 59a se nadomestita z naslednjim:

„Člen 59

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 26(5) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od datuma začetka veljavnosti te uredbe.
3. Pooblastilo iz člena 26(5) lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekliče. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v sklepu. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njem določen. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 26(5), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 59a

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen na podlagi člena 39 Direktive 2008/98/ES.
Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.“;

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Uporablja se od [1. januarja xxxx ali 1. julija xxxx, glede na to, kateri datum je prvi, ampak vsaj šest mesecev po začetku veljavnosti uredbe].

Ta uredba je zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik